

President imetles Kihnu talude ilusaid aedu

Õigeusu preester Emmanuel Kirss jutustas Merile oma unenäo ja sai presidendilt kingiks õuna

ANU SAARE

Kihnu

Kihnu kõrtides ja värviliste rätidega naised vaatavad ootavalt taeva poole, kus süngete vihmapilvede vahel peaks nähtavale ilmuma piirivalve helikopter, pardal Lennart Meri ja Helle Meri.

“Kus see Virve siis on, laulaks kua, et “Meri on, meri jääb, meri olema peab”,” muretsevad president Lennart Meri saabumist ootavad kirevate astrikimpudega kihnlased. “Eks ta õhtul rahvamajas laulab,” ei heida teised meelt.

Väike Kihnu saar ootab presidenti. Naised on igapäevase töötgemiskõrdi pühapäevase vastu ümber vahetanud, pärlid ja kauni kireva räti kaela sättinud ja lõõnud särama kõik paigad, kuhu presidendi jalg astuma peab.

Kõige rohkem ootavad kihnlased, et saaks õhtul rahvamaja peole. “Suur suvelõpupidu. Koos Eesti Vabariigi presidendiga,” kutsuvad plakatid rahvamaja ja vallamaja seinal.

Kihnu mehed on Kurase kohviku esisel õlletooi ühes võtnud ning ei lase end naiste sebmistest ja oodatavast tähtsast külalisest segada. Nende igapäeva elu ei suuda väärata ei president ega miski muu. “Viis pudelit viina võin korraga ära juua ja kasti õlut,” kii-davad nad üksteise võidu.

President kohtab saarel tuttavaid

“Tere, meie oleme ju tuttavat,” pistab Ruhnu saarelt helikopteriga saabunud Lennart Meri käe rahvariides memmele pihku. Lea on varem Kihnus korduvalt kirjanik Meriga kokku saanud.

“Tal on kohutavalt hea mäl. Ükskord tuli ta mulle Viru tänaval vastu ja ütles: Lea, anna andeks, mul ei ole sinuga praegu aega rääkida,” on naine isegi üllatunud.

Presidendi pikaajalisest mälust julgust saanud pereema meenutab, kuidas president 1977. aastal tema pulmakülaline oli. Pulmi mäletab Meri küll, aga aastaarvus ei leita ühist keelt. “Näe, mina mäletan sinu pulma-aastapäeva paremini kui sina,” naerab Meri, kui selgub, et naine on õige aasta tõepoolest unustanud.

Tänavu suvel vanast tuult läbi laskvast sarast uueks teh-

tud Kihnu koolimaja ehitajate ja õpetajate tööpäevad on olnud pikad, et presidendile enam-vähem valmis koolihoonet näidata saaks.

Kihnu põhikooli direktor Eevi Türk muretseb, kui kaua koolihoone värskena suudab püsida. “Mina ei usu sellese euroremonti,” lautab direktor riss käsi.

Direktori murel on põhi all. Möödunud õppeaastaks sai remonditud pool koolimaja, juba sellel suvel olid klassiruumide lae all inetud praod ja odava mattvärviga värvitud seinad õpilaste näpujälgedest määrdunud. Nüüd on praod lapitud ja seinad kallima läikiva värviga üle võõbatud.

Ilusad ruumid nõuaksid uut mööblit ja 1970-ndatest aastatest pärit klassitahvlitele on iga aastaga raskem tähti vedada. Uut mööblit ja säravaid tahvleid direktor presidendile näidata ei saa. Hoopis koolile muretsetud kangastelgi ja arvutiklassi, kus paar tundi enne presidendi tulekut pandi sisse saare esimene internetiühendus Kihnu saarel.

Leivategu annab kodakondsuse

“Kas olete Kihnu saarelt pärit?” küsib Meri õpetaja Anne Buravkovalt, kes õpetab vene keelt, geograafiat, ajalugu ja käsitööd. “Mandrit olen, aga siin Kihnus antakse Kihnu kodakondsus, kui leivategemine ja kõrdikudumine selge,” ei ole naine suu peale kukkunud.

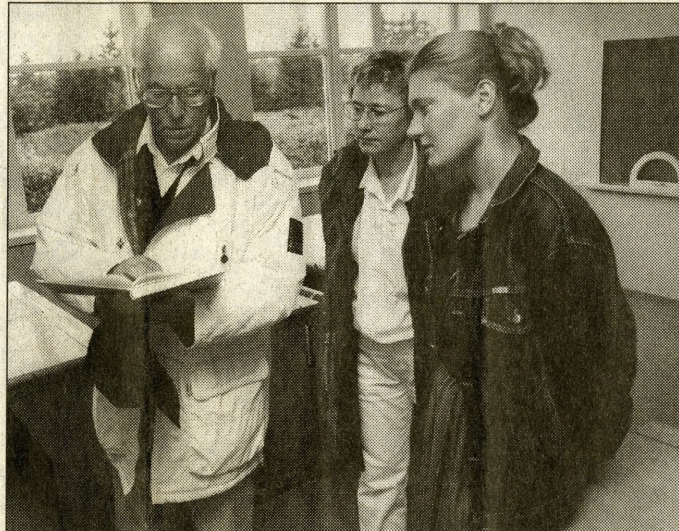
Õpetajate toas uhkeldab virn õpilaste joonistusi, millel kujutatud presidenti. Kenamad neist on kõige nähtavamale kohale sätitud. Meri tahab vaadata kõiki temast maalitud pilte, ka kõige alumisi.

“Miks president nii kurvameelne on?” pärib ta triibulise särgiga joonistuse kohta. “See tuletab mulle meelde ühe Põlva aktsiaseltsi esimeest, kes läks pankrotti,” tuleb Merile üks teine nägu tuttav ette.

Helle Meri imestab, kuidas õpilased on suutnud tema abikaasa kõik ühesuguses mõõdus maalida.”

Kihnu kirikus jutustab õigeusu ülempreester Emmanuel Kirss presidendile oma unenäost. Preester nägi unes, et oli paradiisiaias, aga ärkas üles enne, kui Eeva talle õuna anda jõudis.

“Palun, siin on teile õun,”

Kihnu kooli õpetaja Külli Sepp näitas presidendipaarile koolimaja, kus president jäi lugemikku sirvima.

2 X ÜLLE TAMM

Eesti Päevalehe

reportaaž

võtab Lennart Meri õunapuni, mida lahked kihnlased on koduaiast presidendile taskusse poetanud.

“Oi, küll ma selle kunagi läbi jään,” on püha isa presidendi ootamatust kingitusest kээletu.

Eestlasesse kodukaunistuspisiku süstinud president viiakse Kihnu saare kaunimasse tallu. “Tere tulemast meite õuele,” tervitab taluperenaine Helju presidenti.

Lennart Meri leiab ühise jututeema nelja põlvkonna kihnlastega, kes elavad kõrvuti Tõnismäe ja Tõnise talus.

“Räägime lilledest,” otsustab ta naisperet rõõmustada ja uurib pererahva käest ühe ja teise lille nime. “Ma ei oska talle nime anda, neljõime ta meesterahva käest, mille nimi oli Albert, ja nüüd kutsume teda Alberti lilleks,” selgitab Helju.

Hannes pakub presidendile peidupaika

Kuueaastase Hannesega on presidendil oma salajutud, mida igatiks kuulma ei pea. President teeb ettepaneku Hannese koduõuel peitust mängida.

“Ta küsis, kuhu end peita. Ma ütlesin, et mine sinna kilemajja,” usaldab poiss suure saladuse ajakirjanikutädile. Hannes oleks presidendiga mänginud küll, aga tollel olid vanaperemehega omad jutud.

“Kuidas läheb, ma ei mõtle tervist. Kuidas tunne oli, kui

Eesti lipp tagasi tuli?” uurib ta Theodor Otsandilt (86).

“Hea meel oli, vene värk ei kõlvanud kuhugi – läheb veel aega, enne kui jälle hakkab uus meel tulema, inimese iga ju 50 aastat,” ütleb auväärse eas kihnu mees presidendi ja kõige rõõmuks.

“Rootsis mehed veel vane-maid ja võtavad veel naisi ka,” ütleb Meri vanaperemehele. Naiste jaoks on tal teine kompliment varuks: “Mina näen siin ainult noori naisi.”

Rahvamaja puupüsti inimesi täis

Rahvamaja õueuksel võtab Lennart Meri vastu hiljuti Ameerikas loorbereid lõiganud ansambli Kihnu Mua laul.

Kihnu rahvamaja on presidendi ootel pilgeni inimesi täis.

Kihnlased järgnevad Lennart Merile rahvamaja peosalist tagakambrisse. Riigipea oli lubanud, et vestab seal rahvaga juttu ja kuulab nende muresid. Hilisele õhtutunnile vaatamata peab ta oma lubadust ja istub teisipäeval koos Kihnu memmedega aru pidama.

“Kui te kuulete siin müristamist, teadke, et see ei ole pommitamine. Ma lähen lihtsalt koju,” ütleb ta keskööl helikopterisse astudes ja lubab tuleval aastal tagasi tulla. “Sa tule juba pikemaks ajaks,” võtavad memmed presidendi pakutud “sina” vastu.

“Siin võiks terve aasta olla, aga vahepeal peab tööd ka tegema,” ütleb president lehvitades ja lahkub. Tants rahvamajas jätkub.

President Lennart Meri tegi kuueaastasele Hannesele ettepaneku peitust mängida.